

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXII. Differentia 3. Iure civili possidet etiam, qui mala fide possidet,
postquam præscripsit:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

DIFFERENTIA 3.

Iure civili possidet etiam, qui mala fide possidet, postquam prescripsit: l. Sicut in rem, C. de prescr. 30. ann. l. Omnes, eod. Iure Canonico autem mala fides possessionem impedit, & prescriptionem, c. fin. de prescr. c. Ius dictum, de verb. sign. Bart. 133.

L TAm sacri, quam profani Juris mentem in c. Si diligenti, de prescription. Gloss. his verbis explicat: Illud generaliter verum est, quod secundum Canones bona fides prescribentis necessaria est, sive de re spirituali, sive de civili, infr. eod. c. Quoniam, & supra eod. c. Vigilanti, & c. Si virgo 34. q. 2. Intelligitur autem bona fides, cum aliquis credit tradentem esse dominum, vel habere jus detrahendi, licet erret in facto, l. Bona fidei, ff. de verb. signif. Et hæc bona fides semper presumitur, nisi probetur contrarium, cum lex dicat, presuani ignorantiam, nisi probetur scientia, l. Verum, ff. de prob. Quandoque tamen presumitur contrarium propter denunciationis vigorem, l. Si fundum, C. de rei vendic. vel quia mercatur aliquis contra leges, l. Quemadmodum, C. de agric. & cens. vel si emit à procuratore meo per collusionem, vel quia emit à prodigo, aut luxurioso, cui bonis interdictum est, cum sciter protinus illam consumpturum pecuniam, l. Qui fundum, § Qui sciens, & l. Si quis, ff. Pro empt. Quandoque tamen

quis habet conscientiam rei alienæ, & tamen ut caput, ut si decretum Judicis intervenit, l. Et generaliter, ff. de noxali act. c. Placuit 16. q. 3.

II. Illud tamen scias, quod non obstat accipienti mala fides tradentis, l. Annotium, ff. de divers. & tempor. prescrip. 10. vel 20. annorum, arg. contr. ff. de prescrip. long. temp. Auth. Mala fidei. Sed illud intelligitur de prescriptionibus 10. aut 20. annor. ubi bona fides in utraque parte requiritur. In 30. aut 0. annorum prescriptione secundum leges non nocet quoniam completo tempore ad prescribendum legibus constituto non datur actio cuiquam contra eum, qui prescripsit, de qua re latius infra in differentia 7. V. Silvest. & alios Summ. in v. Prescriptio & Usucapio, Navarr. c. 17. n. 82. Thelos. l. 40 c. 4. Facin. l. 2. c. 3. Gall. l. 2. obs. 160. Roderic. l. q. 36. art. 3. §.

Nec aliquod praudicium. Domin. Soto l. 5. de iust.

q. 5. art. 4.
